

Jon 1,1 – 5   Ž 107,21 – 31

Mk 4,35 – 41 Utišení bouře

Sestry a bratři,

když máte starosti a problémy, když s vámi zmítá bouře a vy máte pocit, že jste ztraceni, tak z toho nemůžete spát nebo se vám podaří usnout a alespoň tím na chvíli zapomenout na těžkosti?

Z Bible jsme četli o rozdílném spánku dvou lidí – ze SZ jsme slyšeli o tvrdém spánku neposlušného proroka Jonáše a z NZ z Markova evangelia o hlubokém spánku Pána Ježíše. Oba usnuli na lodi (nebo v lodi) a spali i po té, co se strhla veliká, silná bouře. Dokonce v obou případech ostatní lidé, kteří s nimi byli na lodi, usilovně dělali všechno, aby se loď nepotopila a aby se všichni zachránili, ale oni dva spali. Jak mohli spát během bouře na moři? Ten důvod je u nich naprosto odlišný, řekla bych opačný, protikladný. Jonáš spánkem utíká před realitou, utíká před Hospodinem a úkolem od něho. Možná to známe; někdo také utíká do spánku, do snů před problémy a jejich řešením. Zapomenout, zaspát to, aspoň chvíli na tu hroznou situaci nemyslet! Jenže probuzením jsme v tom znovu a před problémy neutečeme....

Takový byl biblický Jonáš – utéct, vyhnout se úkolu, zbavit se poslání. Naproti tomu Ježíš na lodi cestou přes Galilejské jezero zvané moře spí klidným spánkem spravedlivých. Spí i za bouře, protože důvěřuje Hospodinu! Ano, řeknete, byl to Boží Syn, to my obyčejní lidé nedokážeme. Když nemůžeme dlouho usnout a hlavou nám stále víří těžkosti a problémy, vezmeme si prášek na uklidnění nebo přímo na spaní. Vůbec to nekritizuju, také to znám. Usneme, ale problémy to nevyřeší, to víme.

Ježíšovi učedníci v lodi pochopili, že bouři sami nezvládnou. Budí svého Mistra, burcují ho a volají: To je ti jedno, že zahyneme? Jak nám jsou tato slova blížká! To je ti jedno, Pane, že se tolik trápím? Že se trápí moji blízcí? Sami to nezvládneme! - Je dobře, že voláme svého Pána na pomoc. I když nás pokárá, proč jsme tolik ustrašení a proč máme tak malou víru, přesto nám pomůže a bouři utiší. – My nejsme Ježíšem, my ty bouře ve svých životech sami nezklidníme, ale je důležité, abychom měli Krista v loďkách svého života; můžeme volat, můžeme prosit, smíme se na něho spolehnout. Abychom vyznali se žalmistou: Když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vyvedl je z tísně: utišil bouři, ztichlo vlnobití. Vše se uklidnilo. A my jsme se zaradovali! (Žalm 107,28-30) Amen.

/Jin. Buttová, Krč 20. 6. 2021/